

OTARGANY (2) *part praet pass pf*

otargany (2), [otarchany].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); *oba a jasne*.

sg m N otargany (1). ◇ f L otargan(e)j (1). ◇ [n A otargan(e).]

Sł stp s.v. *otargać*, Cn *brak*, Linde także XVII – XVIII w. s.v. *otargać*.

Oddarty, oderwany; poszarpany; lacer Calep (2) : Pannosus – Wotarganei *fierniedze. Calep* [751]b; *Lacer – Otargani, ochromioni. Lacer – Rozriwam, targam. Calep* 575b; [Ale takowe żęcie nie może być tylko w rownym polu/ á tám gdzie słomy nie potrzebują. Potym ono kłóšie otárgáne będą godzinę álbo trzy [...] służyć ná słońcu *Cresc* 1571 156; *Niedziwuy Krolu Możny zem ták otárchány/ Bom z wyfokiey Kráiny do ciebie posłány. PaprTriumpf* B4 (*Linde s.v. otargać*)].

[Przen: Y stáie fie podobny szwcom álbo krawcom owym/ ktorzy zábáwiwłzy fie oprawką cudzych botow álbo sukien/ swoie zdárte noszą: także y táki káždy [...] rzkomo chce polátác sumnienia innych ludzi/ á swoie szpetnie otárgáne noši. *WujPosŚw* 1584 91.]

Synonimy: odarty, oddarty, oskubiony, osmekniony, osmykany, oszarpany.

Cf NIEOTARGANY, OTARGAĆ, [OTARHAŁY]

EW